

Undersøgelser. Jeg har dog forstaaet det saaledes, at der her kun kunde være Tale om rene Smaating, om en Afrunding til hele Tal i Arbejdernes Favør, medens der ikke vilde være Tale om nogen gennemgribende Forandring eller Revision. Men jeg vil gerne henstille, om ikke netop den Lejlighed, der her gives, burde udnyttes til, at der blev foretaget en mere grundig Revision af Akkordpriserne. Det meste Arbejde i Statsskovene udføres nemlig paa Akkord, og Akkordpriserne ere fastsatte for mange Aar siden under Forhold, der ikke stemmede med Nutidens Krav. Der-til kommer, at disse Akkordpriser og hele den Ordning, som da blev gennemført, i mange Tilfælde have ført til, at Arbejderne ere blevne fuldstændig prisgivne Skovfogdernes og Skovridernes Vilkaarlighed, saaledes at de aldeles ingen Indflydelse have haft ved Fastsettelsen af Akkordpriserne. Vilkaarligheden har endogsaa ført til, at en og anden Skovrider ganske hensynsløst har nedsat en alt bestaaende Akkord. Det vilde derfor, synes jeg, være heldigt, om den højtærede Landbrugsminister vilde benytte denne Lejlighed til at foretage en grundig Undersøgelse af Akkordpriserne.

Jeg nævnedes før, at der undertiden af de ledende indenfor Skovvæsenet, Skovfogder og Skovridere, udvises Vilkaarlighed. Jeg skal blot nævne et enkelt Tilfælde. Et Arbejde blev paabegyndt og fortsattes derefter paa et nyt Skovstykke. De paagældende Arbejdere spurgte derfor ikke om Betalingen, fordi de ansaa det for selvfølgeligt, at Prisen vilde være den samme paa det nye som paa det gamle Skovstykke. Det viste sig imidlertid, at Jordbunden var mere bekvem paa det nye Skovstykke, saaledes at de kunde tjene nok saa meget ved Akkordarbejdet der, og da de skulde have deres Løn udbetalt, erklærede Skovfogeden, at nu var Akkordprisen nedsat, og som Følge heraf blev der fradraget hver Arbejder flere Kroner i den Sum, han retmæssig havde fortjent. Sligt sætter ondt Blod. Derfor vilde det være heldigt, om man fra Administrationens Side vilde have Opmærksomheden henvendt paa disse Forhold, thi det er meningsløst, at Skovarbejderne skulle være underkastede en slig Vilkaarlighed.

Daglønnen skal jeg ikke i denne Forbindelse omtale. Det er jo allerede udtalt, at Ministeren stiller i Udsigt at ville fremkomme med Forslag om en Ændring af Daglønnen.

Derimod er der et andet lille For-

hold, jeg gerne vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Det drejer sig om det Beløb, som gives i vore Skovdistrikter — saa vidt jeg husker, er det 50 Kr., hver Skovrider raader over — til Uddeling blandt Skovarbejderne til Anskaffelse af Værktøj. Jeg tror, at denne Bestemmelse er meget uheldig. Det er en Art Drikkepengesystem, som vist ikke skaber gode Forhold. Det viser sig f. Eks., at i Silkeborg Skovdistrikt har man hidtil slet ikke udbetalt dette Beløb. Nu er der vist under den nye Skovrider truffet Foranstaltninger til, at det bliver udbetalt. Men Forholdet er altsaa det, at Skovrideren fuldkommen vilkaarligt udbetaler dette Beløb, hvilket let fremkalder mindre heldige Forhold. Langt bedre vilde det være at give et bestemt Beløb til Anskaffelse af Værktøj for alle faste Skovarbejdere. Noget saadant have Skovarbejderne ogsaa andraget om. Det er betydelige Beløb, som hvert Aar medgaa til Anskaffelse og Vedligeholdelse af dette Værktøj; derfor vilde det sikkert være heldigt at give et fast Beløb til hver af de faste Arbejdere; for de løse Arbejders Vedkommende vil noget saadant selvfølgelig ikke kunne indføres, fordi det maaske kun er Uger, i enkelte Tilfælde maaske kun Dage, det drejer sig om. Men jeg tror, det vilde være heldigt, om man fra Administrationens Side, navnlig ved Vintertid, kunde indføre en Ordning, som kunde hjælpe disse løse Arbejdere til Værktøj. Det nytter jo nemlig saare lidt, at der maaske paa denne Aarstid er Arbejde i Statsskovene, naar de arbejdsløse, som ville søge dette Arbejde, ikke have Raad til at anskaffe sig det dyre Værktøj. Derfor tror jeg, det vilde være overordentlig heldigt, om Administrationen kunde ordne det saaledes, at Arbejderne fik et Forskud til at anskaffe Værktøj, og at dette blev afdraget med smaa Beløb hver Uge eller om man paa anden Vis kunde træffe en Ordning. Jeg ved ikke, hvorledes det bedst kunde ordnes, men jeg tror, det var heldigt, om man paa den Vis kunde lette de arbejdsløse Adgang til Arbejde i Statsskovene.

Det var disse Forhold, jeg gerne vilde henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa. Navnlig vilde jeg gerne henstille til Ministeren, om ikke Tiden nu var inde til, at en gennemgribende Revision af Akkordpriserne for Arbejde i Statsskovene kunde foretages. Jeg tror, at den er i høj Grad tiltrængt, og Skovarbejderne ville sikkert i høj Grad være Ministeren taknemmelige, om han vilde